

Düyek

Hüseyinî ilâhî Derwîş Mîrî Terganî min
Gülizar'da

Vâsel olmaz kimse hakka cümleden dür olmadan

Keng açılmaz sel gönülden ta-ki pür nûr olmadan

Dür çıkar aşkârı dilden ta tecelli ide Hak

Pâdisah kanmaz sarâyı hâne mâ'mûr olmadan

Mâvîtü kabîle en temütü sarrına mazhar olan

Bunda gârdü hâfî-ü neşri nefîs-i sîr olmadan

Best olan mestâne geldi ta ezelden ta ebed

Şedîkî aşkân şerâbın âb-i enşir olmadan

Bîs aceh sev dâya düşmüş tutuşur Lemsi mudâm

Hakka mâkbul olmak ister hakka menfur olmadan